

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a Mgr. Daniely Zemanové v právní věci stěžovatele **A. K.**, zastoupeného Mgr. Ing. Pavlem Kostrhunem, advokátem se sídlem v Chomutově, Zborovská 1760/3, za účasti **Ministerstva vnitra**, **odboru azylové a migrační politiky,** se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 22. 4. 2005, č. j. 60 Az 194/2004 - 17,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Odměna Mgr. Ing. Pavla Kostrhuna, advokáta se sídlem v Chomutově, Zborovská 1760/3, **se určuje** částkou 2150 Kč. Tato částka bude uhrazena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění

Rozhodnutím Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán“), ze dne 19. 10. 2004, č. j. OAM-2935/VL-10-19-2004, byla zamítnuta žádost stěžovatele o udělení azylu dle ust. § 16 odst. 1 písm. k) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), jako zjevně nedůvodná.

Proti tomuto rozhodnutí podal stěžovatel žalobu, o které rozhodl krajský soud napadeným rozsudkem tak, že ji zamítl, neboť správní orgán si opatřil dostatek podkladů pro své rozhodnutí, řádně zjistil skutečný stav věci a rozhodnutí dostatečně odůvodnil.

Ve včas podané kasační stížnosti a v jejím doplnění namítl stěžovatel stížní důvod obsažený v ust. § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Poukazuje na skutečnost, že má odůvodněný

strach z pronásledování z důvodu příslušnosti k nejnižší a nejnuznější sociální skupině a že bude pronásledován pro zastávání politických názorů na Ukrajině. Stěžovatel požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci zpět k dalšímu řízení.

Správní orgán ve svém vyjádření popřel oprávněnost kasační stížnosti, neboť se domnívá, že jak jeho rozhodnutí, tak i rozhodnutí krajského soudu jsou v souladu s právními předpisy. Uvedl, že nesdílí stěžovatelovo přesvědčení o nesprávném posouzení právní otázky soudem. Navrhl zamítnutí kasační stížnosti společně s návrhem na odkladný účinek.

Nejvyšší správní soud přezkoumal na základě kasační stížnosti napadený rozsudek a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Podle ust. § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. kasační stížnost lze podat pouze z důvodu tvrzené nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení.

Vzhledem k okolnosti, že stěžovatel uvádí jako právní důvod kasační stížnosti ust. § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., je třeba se nejprve vyjádřit k dopadu tohoto ustanovení. Nesprávné posouzení právní otázky spočívá buď v tom, že na správně zjištěný skutkový stav je aplikován nesprávný právní závěr, popř. je sice aplikován správný právní názor, ale tento je nesprávně vyložen. Takové pochybení Nejvyšší správní soud v napadeném rozhodnutí krajského soudu ani v rozhodnutí správního orgánu neshledal. Rozhodnutí obou orgánů plně vycházejí ze spisového materiálu a byla vydána v souladu s právním řádem.

Předně je třeba zdůraznit, že s ohledem na ust. § 109 odst. 4 a § 104 odst. 4 s. ř. s. je v řízení ve správním soudnictví pro věc samu určující obsah žaloby, neboť ten zásadním způsobem vymezuje meze přezkumu i v rámci řízení o kasační stížnosti. Jestliže se tedy stěžovatel ve své žalobě omezil na konstatování nesouhlasu s rozhodnutím správního orgánu, na citaci ustanovení správního řádu a zákona o azylu, která byla dle jeho názoru porušena, aniž by jakkoliv konkretizoval, v čem spatřuje pochybení správního orgánu, Nejvyšší správní soud je nucen hledět na jeho kasační stížnost dle ust. § 109 odst. 4 s. ř. s., proto se nemohl zabývat stěžovatelovou námitkou o jeho příslušnosti k sociální skupině, o možném pronásledování pro zastávání politických názorů a o jeho obavách z nuceného opuštění České republiky, a to pro jejich novost. Nejvyšší správní soud však v této souvislosti konstatuje, že i přes žalobu napsanou velmi obecným způsobem krajský soud řádně přezkoumal napadené rozhodnutí správního orgánu, což je jasně seznatelné ze soudního spisu. Jeho rozhodnutí je řádně odůvodněno, obsahuje odkazy na zákonná ustanovení a jsou z něj jasně patrné úvahy, kterými byl krajský soud v průběhu řízení veden, a na základě jakých relevantních skutečností rozhodl. Nejvyšší správní soud proto neshledal v tomto jeho postupu žádné pochybení.

V dané věci je dále nutno akcentovat, že dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 10. 2003, č.j. 2 Azs 9/2003-40, www.nssoud.cz, musí být ze stížního bodu patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje stěžovatel napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné. V dané věci však kasační stížnost obsahuje zcela nekonkrétní odkaz na rozpornost postupu krajského soudu s právním řádem a na závažná pochybení správního orgánu a krajského soudu, když pouhé přesvědčení stěžovatele o důvodnosti jeho pochybností v žádném případě není stížním bodem. Stěžovatel neuvádí, s kterými

skutečnostmi se takto opominul vypořádat či co jimi bylo, resp. mělo být, prokázáno. Nejvyšší správní soud však není oprávněn ani povinen za stěžovatele cokoliv dovozovat, proto se výše zmíněnými námitkami nemohl pro jejich neurčitost vůbec zabývat. Nejvyšší správní soud považuje za nutné podotknout, že právě stěžovatel má v azylovém řízení, a rovněž i v řízení soudním, povinnost tvrdit okolnosti, kvůli kterým podal žádost o azyl a které by následně byly podřaditelné pod některá ustanovení zákona o azylu. Této své povinnosti však stěžovatel v soudním řízení nedostál.

S ohledem na konstrukci stížních bodů, které spočívají v pouhém odkazu na zákonné vymezení důvodů kasační stížnosti, a na dispoziční zásadu, která ovládá celé kasační řízení, přezkoumal Nejvyšší správní soud napadené rozhodnutí pouze v intencích ust. § 109 odst. 3 s. ř. s., neboť není jeho právem, ale ani povinností, vyhledávat za stěžovatele stížní body, v tomto případě tedy přiřadit konkrétní skutkové důvody pod důvody obsažené v ust. § 103 odst. 1 s. ř. s. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že v napadeném rozhodnutí neshledal žádné vady uvedené v odstavci 3, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti. Ze všech shora uvedených důvodů shledal kasační stížnost jako nedůvodnou, a proto ji podle ustanovení § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl bez jednání postupem dle § 109 odst. 1 citovaného zákona, dle kterého o kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud zpravidla bez jednání.

Stěžovatel podal návrh, aby kasační stížnosti byl přiznán odkladný účinek dle ust. § 107 s. ř. s. Nejvyšší správní soud o návrhu nerozhodl, neboť má za to, že rozhodnutím ve věci odpadl pro vydání předmětného usnesení důvod.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1, větu první, s. ř. s., dle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Stěžovatel v soudním řízení úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Správní orgán nárok na náhradu nákladů řízení nevznesl, proto mu ho soud nepřiznal.

Stěžovateli byl pro toto řízení před soudem ustanoven zástupcem advokát; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7, § 120 s. ř. s.). Soud proto určil odměnu advokáta částkou 2 x 1000 Kč za dva úkony právní služby – převzetí a příprava věci a písemné podání týkající se věci samé a 2 x 75 Kč na úhradu hotových výdajů, v souladu s § 9 odst. 3 písm. f), § 7, § 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, celkem 2150 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. ledna 2007

JUDr. Radan Malík
předseda senátu

V.K.
1) zašli potřebný počet stejnopisů rozsudku s předloženým spisem Krajskému soudu v Ostravě k doručení rozhodnutí o kasační stížnosti účastníkům řízení s tím, aby jeden stejnopis opatřený doložkou právní moci vrátil zdejšímu soudu
2) proveď anonymizaci
3) po vrácení rozsudku spis předlož

Brno,